

Vivi și darurile toamnei

Poezie de Miere Lucia

Vivi, mica veveriță,
S-a trezit de dimineață.
Frunzele dansau în zare:
— A venit toamna, se pare!

Printre ramuri ruginii
Zboară frunze aurii.
Vivi prinde câte una
Și le numără întruna.

Cu un coș purtat în spate,
Strânge nuci și ghinde coapte.
Le așază în cămară,
Pentru iarna ce-o să apară!

Seara vine peste vale,
Vivi se întoarce-agale.
În căsuța ei e bine:
— Toamnă dragă, stai cu mine!

